

konular yer almıştır. Hz. Peygamber'in vefatında Amr Necran'da bulunuyordu. Esved el-Ansi'nin İslâm'dan ayrılmış peygamberlik davasına kalkışmasına bizzat şahit olmuştur. Hz. Osman'la kapi bir komşu olan Amr b. Hazm, Osman'a karşı ayaklananlara evinin kapısını açmış, halifeyi şehid edenler onun evinden öbür tarafa geçmişlerdir (bk. Taberî, IV, 383, 393). Oğlu Yezîd'e biat edilmesini isteyen Muâviye'ye de şiddetle karşı çıkmıştır.

Kendisinden oğlu Muhammed, karısı Sevde bint Hârise, Nadr b. Abdullah es-Sülemî ve Ziyâd b. Nuaym el-Hadramî hadis rivayet etmişlerdir. Onun vasıtasiyla nakledilen hadisler Ebû Dâvûd, Nesâî, İbn Mâce ve Dârimî'nin Sünen'leriyle İmam Mâlik'in el-Muvatta'ında ve İbn Hibbân'ın Şâhîh'inde yer almıştır.

Ailesine Hz. Peygamber tarafından zehirli hayvan sokmasına karşı, ayrıca nazar ve kulak ağrısı için nefes etme (rukye) izni verilen Amr'in Hz. Ömer devrinde vefat ettiği ileri sürülmüşse de, Yezîd'e biat edilmesi hususunda Muâviye'ye karşı çıktığı dikkate alınırsa, 51-54 (671-674) yılları arasında öldüğüne dair rivayetler kuvvet kazanmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Vâkıdü, el-Megâzî, III, 1010; İbn Hisâm, es-Sîre, IV, 241-243; III, 70; İbn Sa'd, et-Tabâkât, I, 267; III, 486; V, 69; Belâzûrî, Fütâh (Rîdvân), s. 80-81; Taberî, Târîh (Ebû'l-Fazl), III, 128-130, 228; IV, 383, 385, 393; İbn Abdûlber, el-İstî'âb, II, 517; İbnü'l-Esîr, el-Kâmil, III, 496; a.mlf., Üsdü'l-ğâbe, IV, 214; İbn Hacer, el-İşâbe (Bîcâvî), IV, 619; a.mlf., Tehzîbü'l-Tehzîb, VIII, 20-21; Tecrid Tercemesi, V, 55-56; XII, 87; M. Âsim Köksal, İslâm Tarihi, İstanbul 1981, X, 42-57.

SELMAN BAŞARAN

AMR b. HUREYS

(عمرو بن حرث)

Ebû Saîd Amr b. Hureys
b. Amr el-Kureşî el-Mahzûmî
(ö. 85/704)

Kûfe'de yerleşen ilk Kureyşli sahâbi.

Hicretten yaklaşık iki yıl önce veya Bedir günü doğduğuna dair rivayetler vardır. Ancak, Medine'de Hz. Peygamber'in, elindeki okla bir ev yeri çizdiğinden sonra ona, "Bunu sana veriyorum" (Ebû Dâvûd, "Hârâc ve Îmâre", 34) dediği dikkate alınırsa, o zaman yaşının pek de küçük olmadığı anlaşılır. Babası ve kardeşi Saîd de sahâbîdir. Kureyş'in bir kolu olan Benî Mahzûm kabilesine nisbet edilerek el-Mahzûmî diye anılır. Hz. Pey-

gambar, çok küçük yaşta huzuruna getirilen Amr'ın başını okşamış, alışverişinin bereketli olması için dua etmiştir. Bu dua bereketiyle Amr daha sonraları yerlestiği Kûfe'nin en büyük zenginlerinden biri olmuştur. Kûfe kurulduğundan hemen sonra oraya göç eden Amr, Kûfe Mescidi yanında bir taraftan ibrişim ve elbise ticaretinin, öte yandan dinî ve edebî sohbetlerin merkezi olan büyük bir bina yaptırdı. Emeviler'in Irak valisi Ziyâd b. Ebû Süfyân, kişi geçirmek üzere Basra'ya gittiğinde yerine Amr'i vekil bırakırdı.

Amr b. Hureys ticaretin yanı sıra hadis rivayetiyle de meşgul olmuştu. Doğrudan Hz. Peygamber'den, ayrıca Hz. Ebû Bekir, Ömer, Ali, İbn Mes'ûd ve kardeşi Saîd'den rivayetleri vardır. Kendisinden başta oğlu Ca'fer olmak üzere Kûfe hadis ekolünün tanınmış muhadisleri rivayette bulunmuşlardır. Rivayetleri Kütüb-i Sitte'de ve Ahmed b. Hanbel'in Müsned'inde (IV, 306-307) yer almaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

Müsned, IV, 306-307; Ebû Dâvûd, "Hârâc ve Îmâre", 36; İbn Sa'd, et-Tabâkât, VI, 23; Buhârî, et-Târihü'l-kebîr, VI, 305; İbn Hibbân, Meşâhîr, s. 46; a.mlf., Kitâbü's-Şikât, Haydarâbâd 1393-99/1973-79, III, 272; İbnü'l-Esîr, Üsdü'l-ğâbe, IV, 213-214; Zehebî, A'lamü'n-nübelâ', III, 417-419; a.mlf., Tecridü esmâ'i's-sâhâbe, Kahire 1971, I, 404; İbn Hacer, el-İşâbe (Bîcâvî), IV, 619; a.mlf., Tehzîbü'l-Tehzîb, VIII, 17; Wensinck, Mu'cem, VIII, 209.

MÜCTEBA UĞUR

AMR b. KAYS el-MÜLÂÎ

(عمرو بن قيس الملاوي)

Ebû Abdillâh
Amr b. Kays el-Mülâî
(ö. 146/763)

İlk devir Kûfe muhaddis ve sâfiyelerinden.

Kûfe'nin beş büyüğünden biri olarak tanınır. Hayatı hakkında yeterli bilgi yoktur. Dokumacılık yaptığı için Bezzâz, çarşaf sattığı için de Mülâî lakabı ile meşhur oldu. Süfyân es-Sevîr'yi yetiştirdi. Hayatını zikir, ilim, ibadet ve mezarlıklarda ağlamakla geçirdiği rivayet edilir. Vefat yeri hakkında kaynaklarda farklı bilgiler (İran, Şam, Sicistan, Kûfe, Bağdat) bulunmaktadır. "Nefsinle meşgul olduğunda insanları, insanlarla meşgul olduğunda da nefsinı unutursun" diyen Amr'in abdal*lardan olduğu söylenir. Ebû İshak es-Sebî, Semmâk b. Harb, Atîyye el-Avfi, Atâ b. Ebû Rebâh ve İkri-

me gibi tâbiîlerden rivayette bulunmuş, Bağdat'a gittiğinde Ahmed b. Hanbel ile görüşerek güvenini kazanmıştır. Süfyân es-Sevîr, Ebû Hâlid el-Ahmer ve Muhâribî kendisinden hadis rivayet etmiş, saýları fazla olmayan bu hadisler Şâhîh-i Müslîm ile dört meşhur Sünen'de yer almıştır. Buhârî ise onun rivayetlerine el-Edebü'l-müfred'inde yer vermiştir. Yahyâ b. Maîn, Ahmed b. Hanbel, Ebû Hâtim er-Râzî ve Nesâî güvenilir bir râvi olduğunu söylemişlerdir. Zâhid ve muhaddis vasfinin yanında kâri* olarak da tanınmıştır. Kiraatteki hocalarından biri Âsim b. Behdele'dir. Süfyân es-Sevîr ona büyük değer verir, adını hürmetle anar, Kur'an okumayı ve dinî bilgileri ondan öğrendiğini söylerdi.

BİBLİYOGRAFYA :

el-Cerh ve't-tâ' dîl, VI, 254-255; Sülemî, Tâbâkât, s. 68; Ebû Nuaym, Hîl耶, V, 100-108; İbnü'l-Cevzî, Sîfâti's-şâfue, III, 124-126; Zehebî, A'lamü'n-nübelâ', VI, 250-251; İbn Hacer, Tehzîbü'l-Tehzîb, VIII, 92-93.

İRFAN GÜNDÜZ

AMR b. KÜLSÜM

(عمرو بن كلثوم)

Ebû'l-Esved (Ebû Abbâd) Amr b. Külsüm b. Mâlik
(ö. 584 veya 600 m.)

Muallaka şairlerinden.

Irak topraklarında bulunan Tağlib kabilesinin Cüsem koluna mensuptur. Babası Araplar'ın tanınmış süvarilerinden Külsüm b. Mâlik, annesi ise Arap şairlerinden Mühelhil b. Rebâ'a'nın kızı Leylâ'dır. Kaynakların müstereken kaydettiğine göre daha on yaşında iken kabile reisi olan Amr Arap yarımadası, Şam, Irak ve Nescîd'de dolaştı. Bulunduğu bölgelerde gösterdiği cesaret ve kahramanlıklarla tanındı. Bu sebeple, "Amr b. Külsüm'dan daha atılgan" (افتک من عمرو بن كلثوم) sözü Araplar arasında darbimesel haline geldi. Son derece gururlu olan Amr'in Hîre Hükümdarı Amr b. Hind'i öldürdüğü de bilinmektedir. Rivayete göre bu olay söyle cereyan etmiştir: Amr b. Külsüm, Bekr ve Tağlib kabileleri arasındaki bir anlaşmazlığın halli için Hîre Hükümdarı Amr b. Hind'i ziyarete gelmiş, bu münasebetle inşad ettiği bir kasidesinde şair, hükümdara Bekr kabilesine yakınlık göstermekten sakınmasını tavsiye etmiş, hatta bu hususta tehdîtkâr bir ifade kullanmıştır. Buna kızan Amr b. Hind, kendisine arzedilen meselede Bekr kabilesi lehinde hüküm vermiştir. Amr b.